

Oláh András

KÉRDÉSEK

kusza kérdőjelek meredeznek felénk
s te mégis
újra és újra betolakszol
éjszakáimba
fölkavarva tetszhalott emlékeket

válaszokon töprengünk
pedig tudjuk
mi magunk vagyunk a kérdés
egy rosszul összeállított rejtvényben
aminek nincs megfejtése - - -

NÉLKÜLED

azt mondtad az életed nyitott könyv
csakhogy már nincs aki olvasni tudna belőle
igazságtalan voltam hozzád
nem maradt erő a rossz döntések
árkait eltorlaszolni... azóta is kínoznak
mindennapi fegyverletételeink
lázalmok gyötörnek mogorva hegek
és korán sötétedik mióta elvesztettelek

MÁSİK OLVASAT

fuldoklik a világ: fogytán a közelség
mesénket őrzőink akolba terelték
pogácsánk csontszáraz - globális cégjelzés -

mintha hamuba sült múltunkat szégyellnék
semmi sem ugyanaz mint ami régen volt
kihaltak a színek s a falu szégyenfolt
a latintanárok elfogytak hirtelen
több sebből vérzik már szándék és intelem
mások a szabályok mint rég a grundokon
a szabadság nyitott szívekben fuldokol
játszottunk erdőkben és árokpártokon
a zsíros kenyérhez jött néha egy pofon
tündérgertünk mára virtuális nyom lett
– a sárkánytojásból nem készülhet omlett –
ránk ragadt a fészbuk és még néhány kacat
de ez már új mese – vagy másik olvasat...

